

1. Тому то, не стерпівши більше, ми схотіли зостатися в Атенах самі,
2. і послали Тимофія, нашого брата й служителя Божого в Христовій Євангелії, щоб упевнити вас та потішити в вашій вірі,
3. щоб ані один не хитався в цім горі. Самі бо ви знаєте, що на те нас призначено.
4. Бо коли ми були в вас, то казали вам наперед, що маємо страждати, як і сталось, і знаєте ви.
5. Тому й я, не стерпівши більше, послав довідатись про вашу віру, щоб часом спокусник вас не спокусив, і труд наш не стався б даремний.
6. А тепер, як вернувся від вас Тимофій і приніс нам радісну звістку про віру та вашу любов, і що завжди ви маєте добру пам'ять про нас, і бажаєте бачити нас, як і ми вас,
7. через те ми потішились, браття, за вас, у всякому горі та в нашій нужді, ради вашої віри.
8. Бо тепер ми живемо, якщо в Господі ви стоїте!
9. Яку бо подяку ми можемо Богові дати за вас, за всю радість, що нею ми тішимося ради вас перед нашим Богом?
10. Ми вдень та вночі ревно молимося, щоб побачити ваше лице та доповнити те, чого не вистачає вашій вірі.

11. Сам же Бог і Отець наш, і Господь наш Ісус нехай вирівняє нашу дорогу до вас!

12. А в вас хай примножить Господь, і нехай збагатить вашу любов один до одного, і до всіх, як і наша є до вас!

13. Нехай Він зміцнить серця ваші невинними в святості перед Богом і нашим Отцем, при приході Господа нашого Ісуса з усіма святими Його!